

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 10C/319/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5714209690
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Gazdačková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2015:5714209690.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin samosudkyňou JUDr. Máriou Gazdačkovou v právnej veci žalobcu B. Y., D.. T.. T. T. L. P., T. H. X, IČO: 35 717 769 právne zastúpeného JUDr. Alanom Strelákom, advokátom so sídlom v Bratislave, Na Vříšku 12 proti žalovanej D. T., V.. XX. XX. XXXX, P. L.B., C.. T.. A. D. R. XXXX/X, v konaní o zaplatenie 516,50,- € s príslušenstvom takto

rozhodol:

Žaloba žalobcu sa v celom rozsahu zamieťa.

Žalovanej sa proti žalobcovi náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobou podanou na tunajšom súde dňa 14. 07. 2014 sa žalobca proti žalovanej domáhal zaplatenia sumy 516,50,- eur spolu s 9 % úrokom z omeškania ročne z tejto sumy za obdobie od 04. 09. 2009 do zaplatenia a náhrady trov konania.

Žalobu žalobca odôvodnil tou skutočnosťou, že dňa 22. 04. 2009 so žalovanou uzavrel úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXX na sumu vo výške 350,- eur za poplatok za správu úveru vo výške 241,50,- eur. Žalovaná sa zaviazala zaplatiť celkovú sumu vo výške 591,50,- v trinástich mesačných splátkach vo výške 45,50,- eur. Prvá splátka bola zročná 10-ty deň po uzavretí zmluvy a každá ďalšia až do úplného zaplatenia bola splatná 30-ty deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Pričom po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátok bol veriteľ oprávnený žiadať vrátenie celej dlžnej sumy spolu s úrokmi. Žalovaná však do dňa spísania žaloby celkovo uhradila len 75,- eur, pričom poslednú sumu vo výške 25,- eur uhradila 22. 06. 2009. Vzhľadom na túto skutočnosť žalobca žalovanej oznámil stratu výhody splátok v zmysle § 53 ods. 8 Obč. zák..

V predžalobnej upomienke zo dňa 11. 08. 2009 žalobca upozornil žalovanú na uplatnenie práva žiadať zaplatenie celej pohľadávky. Listom zo dňa 02. 11. 2009 žalobca zosplatnil celý dlh ku dňu 03. 09. 2009. Od vtedy žalobca od žalovanej neeviduje žiadnu úhradu.

Listom zo dňa 22. 01. 2015 žalobca bližšie špecifikoval pohľadávku a právne ju zdôvodnil. Uviedol tiež, že výška jednotlivých splátok pozostáva z istiny vo výške 26,92,- eur, z úroku vo výške 5,38,- eur a z poplatku za správu úveru vo výške 13,20,- eur, čo spolu predstavuje 45,50,- eur, úrok bol zmluvnými stranami dohodnutý v sadzbe 20 % ročne. Žalovaná uhradila len sumu 53,84,- eur na istinu, 5,38,- eur na úrok a 15,78,- eur na poplatok, spolu teda uhradila 75,- eur a má uhradiť ešte istinu vo výške 296,16,- eur, zmluvný úrok vo výške 64,62,- eur a odmenu vo výške 155,72,- eur, spolu teda 516,50,- eur.

Žalobca zastáva názor, že dňom 04. 09. 2009, to je prvým dňom po zosplatnení záväzku začala plynúť premlčacia lehota vo všeobecnom trvaní troch rokov v zmysle § 101 Obč. zák.. Vtedy totiž žalobca mohol právo vykonať prvýkrát.

Dňa 27. 09. 2010 začala premlčacia lehota spočívať, keďže si žalobca uplatnil svoje právo na Medzinárodnom súde v Bratislave zriadenom Rozhodcovskou spoločnosťou a.s., a to v zmysle § 112 Obč. zák.. Tento rozhodcovský súd vydal dňa 25. 11. 2010 rozhodcovský rozsudok sp. zn. 0255/2010, ktorý nadobudol právoplatnosť. Na základe tohto právoplatného a vykonateľného rozhodnutia žalobca podal návrh na začatie exekučného konania súdnemu exekútorovi. Okresný súd Martin dňa 24. 01. 2014 uznesením č. k. 18Er/163/2011-20 zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia a následne mal exekučné konanie zastaviť. Žalobca má za to, že počas časového intervalu od doručenia žaloby žalobcu Medzinárodnému rozhodcovskému súdu po deň nadobudnutia právoplatnosti uznesenia Okresného súdu Martin sp. zn. 18Er/163/2011 o zastavení exekučného konania premlčacia lehota spočívala. Na podporu svojich názorov uviedol viacero rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, Najvyššieho súdu Českej republiky a ďalších súdov Slovenskej republiky.

Žalovaná sa k žalobe vyjadrila až podaním došlým na súd 25. 03. 2015, v ktorom uviedla, že podľa jej názoru dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s ust. § 39 Obč. zák., teda nesmie sa priečiť dobrým mravom. O taký stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy, pričom poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 1M Cdo/1/2009 zo dňa 31. 07. 2009, podľa jej názoru, ak odplata za úver presiahne dvojnásobok priemeru v bankách je neplatná. Súčasne ospravedlnila svoju neprítomnosť na pojednávaní z dôvodu práceneschopnosti ale o odročenie pojednávania nepožiadala.

Na pojednávaní dňa 26. 03. 2015 súd prečítal listiny žalobcom pripojené do súdneho spisu a oboznámil sa so spisom Okresného súdu Martin sp. zn. 18Er/163/2011, a takto vykonaným dokazovaním zistil tento skutkový stav veci:

Je pravdou, že účastníci konania uzavreli dňa 22. 04. 2009 zmluvu o úvere čísla uvedeného v žalobe, ktorou sa žalobca žalovanej zaviazal poskytnúť úver vo výške 350 € za odplatu a úrok vo výške 20 % z istiny, ďalej uvádzaný ako poplatok za správu úveru, v celkovej výške 241,50 €. Žalovaná sa zaviazala veriteľovi uhradiť úver riadne a včas vrátane poplatku za správu úveru v rovnomerných 13. mesačných splátkach vo výške 45,50 € bola splatná 10. deň po uzavretí tejto zmluvy a každá ďalšia až do úplného zaplatenia bola splatná 30-ty deň po splatnosti predchádzajúcej splátky, doporučený termín úhrady bol 10.deň v mesiaci. Priemerná RPMN ku dňu podpisu zmluvy bola 34,49 %, RPMN pre tento typ úveru však bola 206,73 % ročne.

V konaní nebol produkovaný dôkaz preukazujúci, že by žalovaná bola na úhradu úveru zaplatila viac, ako v žalobe konštatoval žalobca.

Vzhľadom na čas podpisu úverovej zmluvy a napočítavanie splatnosti jednotlivých splátok pri pravidelnom splácaní podľa výpočtov súdu mal byť úver splatený poslednou splátkou zročnou 26. 04. 2010. Žalobca však úver zosplatnil tak, ako vyplynulo z jeho vyjadrenia.

Súd sa bližšie nezaoberal platnosťou zosplatnenia záväzku k 03. 09. 2009, listom žalobcu z 02. 11. 2009, pretože bez ohľadu na to, či takýto úkon žalobca urobil platne a či sa úver stal zročný 03. 09. 2009 alebo neplatne, a v takom prípade by úver mal byť splatný poslednou splátkou zročnou 26. 04. 2010, súd dospel k presvedčeniu, že nárok žalobcu je premlčaný napriek argumentácii, ktorú žalobca súdu poskytol.

Žaloba bola podaná 14. 07. 2014 a preto, či už všeobecná trojročná premlčacia doba v zmysle § 101 Obč. zák. začala plynúť 04. 09. 2009 alebo 27. 04. 2010 uplynula pred podaním žaloby na súd. Na tejto skutočnosti, podľa presvedčenia súdu, nič nemení fakt, že žalobca uplatnil nárok na

zaplatenie sumy 516,50 € spolu s úrokom z omeškania na Medzinárodnom rozhodcovskom súde v Bratislave zriadenom zriaďovateľom Rozhodcovská spoločnosť a.s. so sídlom Viedenská cesta 5, Bratislava, ktorý vydal v žalobe uvedený rozsudok dňa 25. 11. 2010. Tento rozsudok bol predložený Okresnému súdu Martin ako súdu exekučnému spolu so žiadosťou o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie exekútorským úradom v Myjave, súdnym exekútorom JUDr. Vladimírom Polákom dňa 01. 02. 2011 spolu s návrhom na vykonanie exekúcie. Následne Okresný súd Martin uznesením sp. zn. 18Er/163/2011 zo dňa 24. 01. 2014 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia zamietol. Z odôvodnenia tohto uznesenia vyplynulo, že právomoc rozhodcovského súdu mala byť založená písomnou listinou, rozhodcovskou doložkou obsiahnutou v obchodných podmienkach zmluvy o úvere, čísla uvedeného v žalobe, pričom obchodné podmienky obsahujúce rozhodcovskú doložku, ktoré boli predložené žalobcom, boli podpísané zrejme povinnými v rade 1/ a 2/, neboli však podpísané druhou stranou a nebolo z nich zrejmé, kto rozhodcovskú doložku podpisuje. Záver exekučného súdu vychádzal zo skutočností, že nedošlo k uzavretiu platnej rozhodcovskej zmluvy a preto ani rozhodcovský súd nemohol spor prejednať a teda ani vydať rozhodcovský rozsudok. Rozhodcovský rozsudok v tejto exekučnej veci predložený ako exekučný titul je pre nedostatok právomocí rozhodcovského súdu pa aktom, na podklade ktorého nemožno vykonávať exekúciu a za takýchto okolností je exekúcia neprípustná a žiadosť o udelenie poverenia súdneho exekútora zamietnutá.

Záver exekučného súdu, že nebola platne založená právomoc rozhodcovského súdu pre vydanie rozhodcovského rozsudku si osvojil aj Okresný súd Martin pri prejednávaní veci 10C/319/2014 a to z dôvodov, ktoré vo svojom uznesení uvádza už Okresný súd Martin ako súd exekučný.

Je pravdou, že v zmysle ust. § 112 Obč. zák. (zák. č. 40/1964 Zb.), ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie. To platí aj o práve, ktoré bolo právoplatne priznané a pre ktoré bol na súde alebo u iného príslušného orgánu navrhnutý výkon rozhodnutia.

V tomto prípade podľa presvedčenia súdu, vzhľadom na skutočnosť, že žalobca uplatnil právo na exekučnom súde na základe nulitného právneho aktu a predtým podaním žaloby na rozhodcovský súd ho uplatnil na orgáne, ktorý nebol príslušný, pretože nemal na základe platnej rozhodcovskej zmluvy právomoc prejednať spor medzi účastníkmi konania, nespôsobuje následok predpokladaný ust. § 112 Obč. zák.. Podľa presvedčenie súdu treba toto ustanovenie vykladať tak, že účinky spočívania premlčacej doby v zmysle § 112 Obč. zák. nastávajú až vtedy, ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na orgáne, ktorý má aspoň právomoc o práve konať. V tomto prípade u žalobcu tieto podmienky splnené neboli podľa presvedčenia súdu, preto nedošlo k spočívaniu premlčacej doby podľa ust. § 112 Obč. zák. a naopak došlo k premlčaniu pohľadávky žalobcu najneskôr ku dňu 27. 04. 2013.

Ak potom žalobca podal žalobu na súd 14. 07. 2014, podal ju po uplynutí premlčacej doby a súd žalobe vyhovieť nemohol, vzhľadom na skutočnosť, že rozhodoval v čase, keď už bolo účinné ust. § 5b zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa.

Podľa § 5b zák. č. 250/2007 Z. z., orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa § 100 ods. 1 Obč. zák., právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Vzhľadom na citované zákonné ustanovenia súd nemohol žalobcovi pre premlčanie jeho nároku právo na zaplatenie istiny vrátane jej príslušenstva, teda úroku z omeškania priznať, súd preto žalobu v celom rozsahu zamietol.

Žalovaná bola v konaní plne úspešná, avšak v konaní jej preukázateľne trovy nevznikli preto súd v zmysle ust. § 142 ods. 1 O. s. p. o trovách žalovanej rozhodol tak, že úspešnej žalovanej sa proti neúspešnému žalobcovi náhrada trov konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní od jeho doručenia na Okresný súd Martin.

V odvolaní sa má uviesť, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované, musí sa v ňom uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené podmienky konania, rozhodol vecne nepríslušný súd prvého stupňa, rozhodnutie súdu prvého stupňa vyniesol vylúčený sudca alebo súd prvého stupňa bol nesprávne obsadený; to neplatí, ak senát rozhodoval namiesto samosudcu,

b/ konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§ 205a/,

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,

g/ súd prvého stupňa neprihliadol na námietky odvolateľa napriek tomu, že na to neboli splnené podmienky podľa § 175 ods.3, časť prvej vety za bodkočiarkou,

h/ rozsudok je nepreskúmateľný pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov. /§ 205 ods.2 O.s.p./.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinnosť uložená týmto rozsudkom nebude dobrovoľne splnená, možno sa jej splnenia domáhať výkonom rozhodnutia.